

нѣтъ лети напредъ . . . Той се приближи до
мѣстнитѣ во-
ди на Струма,
вървятъ малко
заедно, послѣ
се отдѣля отъ
нея, пѣхне се
като змия подъ
нѣкоя скала,
или баиръ, и
скочи, прѣми-
не грамаденъ
мостъ, и пакъ
трѣгнатъ за-
едно . . . Послѣ
пакъ се скрие,
отдѣли се, срѣ-
щнатъ се пакъ
и така се го-
нятъ, до като
излѣзатъ отъ
това тѣсно де-
филе . . .

Хубости,
природни кра-
соти, се срѣ-
щатъ въ изо-
билие. Тѣ се
мѣняватъ като
въ панорама . .
Гледашъ, ви-
соки хѣлмове,
покрити съ гж-
ста джбова гора, цѣла градина. Сетнѣ се пока-